

Dat *Nebela tinctoria* (Leidy) Averintzew in het mos van Meijndel aangetroffen werd kan nog niet verklaard worden, daar nog te weinig gegevens over deze soort bekend zijn. Ook de conclusie, dat we hier met een toevallig voorkomen te maken hebben is voorbarig, daar ze evenmin op feiten steunt, als welke andere ook. Cash wijst er op, dat deze sphagnumsoort ook in mos aangetroffen wordt.

Dat we in Meijndel buiten deze soort geen *Nebela*'s vonden, geloof ik te moeten toeschrijven aan het feit, dat de *Nebela*'s vooral in zure of ten minste naar den zuren kant hellende milieus gevonden worden. Wailes en Pénard vonden deze soort in brakwater op de Clare eiland (Iersche kust).

* * *

Het geslacht *Nebela*, dat bekend staat als zeer veel voorkomen in mos en vooral in veenmos is enkel door de soort *Nebela tinctoria* (Leidy) Averintzew in het mos van Meijndel vertegenwoordigd. We moeten hier opmerken, dat de gevonden soort door veel auteurs tot het geslacht *Hyalosphenia* gerekend wordt.

Er is slechts een *Nebela* soort in het mos van Meijndel aangetroffen, maar wanneer we nagaan, dat de *Nebela*soorten meestal in zure middelen aangetroffen worden en we hier zooals in de algemeene bespreking nader aangetoond wordt, zeker in een midden met pH7 en meer, gaande tot zelfs 8 en erboven te doen hebben, dan is het ontbreken van *Nebela*soorten zeer gemakkelijk te begrijpen.

* * *

Hyalosphenia minuta CASH.

Voorkomen: N° 1.

Cash 1909, p. 85.

Het is algemeen bekend, dat de soorten van het geslacht *Hyalosphenia* vooral in sphagnum voor komen. De *Hyalosphenia minuta* Cash maakt in zoover een uitzondering, dat Cash, die ze beschreef, in zijn monographie reeds de opmerking maakte „also in moss growing on moist rocks”.

Cochliopodium granulatum PENARD.

Voorkomen: N° 8.

Penard 1902, p. 194; Wailes-Cash IV 1913, p. 67.

Eurytope soort; wordt heel zelden aangetroffen in het mos, vermoedelijk hebben we hier met een toevallig voorkomen te doen.

(Wordt vervolgd).

P. VAN OYE.

Biogeographisch Instituut der Universiteit, Gent.





JANUARI.

Hoe staat het met de Zwarte Specht? Eenige jaren geleden kreeg ik nog wel eens berichten over waarnemingen in den winter en eenmaal heb ik hem in de bosschen aan den binnenkant van het duin bij Overveen gezien, maar nu raakt hij in het vergeetboek. Zoo algemeen komt onze vriend echter nog lang niet voor, dat we niet meer van hem zouden gewagen. Wat is thans in ons land zijn westelijkste broedplaats?

Ook zou ik graag betrouwbare winterwaarnemingen willen hebben over de Ringmusch en over de talrijkheid van Bonte kraaien in het oosten van ons land. En hoe staat het met de Roodborst-tapuiten? Op 20 October j.l. zag ik een prachtig mannetje in de Haagsche Westduinen. Let nog eens op den winterroffel van de Groote Bonte Specht; in vorige jaren door mij gehoord op 1 Januari en 15 Januari. De eigenlijke voorjaarsroffel komt pas in 't laatst van Februari. Ik zou niet durven zeggen, dat er uiterlijk of innerlijk verschil bestaat tusschen die roffels. Er is

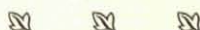
al heel wat vogelzang in Januari, daar hebben wij in vorige jaargangen al wel veel mededeelingen over gedaan. Even wil ik nog herinneren aan den winterkoozang van de gewone Huismusschen.

Verleden jaar heb ik in Januari veel plezier gehad van een mooi zwammetje op een half dooden berkentak. Het was *Phlebia aurantiaca*. Als weke heel mooi sappig oranje kussentjes kwam hij te voorschijn uit de witte berkenschors tusschen groen, hard korrelig korstmos. De oranje kussentjes ontplooiden zich langzamerhand tot aardige krulplakjes. Behalve op berk komt die *Phlebia* nog voor op allerlei loofhout o.a. ook in Artis in de volière van de Condor. Trouwens Januari is een heel mooie tijd voor allerlei houtzwammen, in de eerste plaats *Polyporus* en *Stereum* met al hun fraaie kleurtjes en teekeningen. Het blijft altijd een groot plezier, om te zien, hoe dat allemaal reageert op vorst en vochtigheid, ook bij mossen en korstmossen.

Let op de spreuwenbeweging. Tegenwoordig hebben we spreuwenwolken den heelen winter door; zelfs op het „laagtepunt” omstreeks Nieuwjaar nog wel zwermen van omstreeks de duizend. Maar in Januari kunnen we meestal duidelijk toename opmerken. Ze zingen eigenlijk altijd en op alle uren van den dag, doch in de tweede helft van deze maand krijgen we meer georganiseerden en geconcentreerden zang te hooren en dan kunnen we aannemen, dat er spreuwen zijn „teruggekomen”. Er blijft altijd nog genoeg werk te doen aan de waarneming van de gewone vogelsoorten. Let er ook eens op, hoe druk het kan zijn 's Maandags op de sportvelden, wanneer daar op Zondag gespeeld is. Het kan dan voor de goals wemelen van koperwieken, groote lijsters, zanglijsters en natuurlijk ook spreuwen. Een enkele maal zelfs een Groote Gele Kwikstaart.

Nog iets. Vroeger zag je 's winters veel sperwers en zoo goed als geen torenvalken. Tegenwoordig zien wij in het Kennemerduin haast geen sperwers, nog al veel torenvalken, veel buizerden, ook ruigpootbuizerden en veel eksters: eens een troep van vijftien eksters, dat was heel mooi, later weer een van acht. In de Westerduinen bij den Haag zag ik geregeld drie paar eksters. Kan het zijn dat in de duinstreek eksters talrijker zijn dan vroeger, ook 's zomers? Alleen dag-aan-dag waarnemingen van langen duur geven in dezen voldoende uitsluitsel. Dagelijksche tellingen op het wintervoer hebben daarom zeer zeker ook beteekenis, vooral wanneer men geregeld op bepaalde tijden beperkte hoeveelheden voer strooit. Het aardigst is het, om dit te doen op een afgelegen plek, dan kan er geen stoornis ontstaan door plotselinge vogelvoer-bevliegingen van de burens.

JAC. P. THIJSSE.



BOEKBESPREKING.

Natuurleven-kalender 1936. Uitgave van H. J. DE BOER, Baarn. 25 bladen. Prijs f 1,95.

Met groot genoegen kondig ik deze kalender aan. Die van het vorig jaar was mooi, maar deze is nog mooier. Er is in de 25 bladen een prijzenswaardige verscheidenheid van fijn detail van natuurleven tot grootsch landschap van cultuur en industrie. De foto's zijn losjes gehecht op de bladen, zoodat men ze gemakkelijk na gebruik kan bewaren. De lettering en cijfering of hoe dat heeten moge is bijzonder duidelijk en smaakvol; inderdaad een voortreffelijke kalender. Het gaat niet aan om al de foto's afzonderlijk te bespreken, maar ik voel mij toch gedrongen om bijzonder eervol te vermelden de Goudveil van Dingeldein en de Hoek van Holland van Van Schaick. Twee uitersten.

JAC. P. TH.

J. W. BOERMAN en K. M. KNIP, *Dier- en Plantkunde voor leerlingen van M.U.L.O.-scholen.* Deel II. Elfde druk, herzien door L. DORSMAN CZN., L. A. GELEYNSE en G. J. H. HULSING. (Groningen J. B. Wolters, ingen. f 1,70, geb. f 1,90).

Deze elfde druk is uitgebreid met een korte beschrijving van een aantal levensgemeenschappen. Deze uitbreiding is inderdaad zeer welkom en draagt veel bij tot verlevendiging van het leerboekje.

JAC. P. TH.

Vlinderalbum. Uitgave van de Electriche Koffiebranderij en Theehandel van B. Koorn & Co. te Alkmaar. Aardige gekleurde afbeeldingen van Nederlandsche vlinders met hun rupsen en die op hun voederplanten. Een goede keuze. Apollolvinder als buitenbeentje, een paar Indische